

DIADOCHOS ID
EST SVCCESIO:

Sinát Voslau

pnost knížat a králův
českých/ Biskupův y Arcybys
kupův Pražských/ a všech těch Sta
vův Slavného Království české
ho/ to gest Panstvého/ Krájského a
Městského/ Prátee sebraná
a vydaná:

Šest

Bartholoměje Napro
čeho z Glogol az Papro
čewile.

Vt Apis ex amarissimis floribus, &
asperis spinis, mel suavisimū ac
lenissimū colligit, sic ex turpib⁹ ac
sceleratis fabulis, utcuq; decerpi
poteit aliquid utilitatis.

Cum Consensu Illustrissimi ac Reuerendissi
mi Principis, D. D. Zbignai Berka de Duba
& Lippa, Archiep: Prag: Leg: nati tan
quam supremi Correditoris.

Matause Biezna, Impressorij in li
tina ylla.

**Neygašniegššimu a Neynepře-
moženěgššimu Knížeti a Pánu / Panu Rudolfowi**
Druhému wolenému Římskému Cysáři / po wšsecy časy roz-
množiteli Říšše / Dherškemu / Českému / Dalmátskému / Char-
wátskému / zč. Králi / zč. Arcykňžeti Rakauskému / Margkra-
běti Morawskému / Lucemburskému a Slezskému Knížeti /
Lužickému Margkraběti : Seho Cysářské milosti /
Pánu mému Neymilostiwěgššimu.

* * *

Nagise před očima

wenštrahu Cysáři nepřemoženo
onoho slawneho Spartánského Krá-
le / kterýž toliko takowé Skriptory
spráwo wzáctných a wznessených hodne
býti prawil / qui quàm plurimorum cer-
taminum ciuiliu participes fuerint, &
quàm plurima etiam pericula coram ex-
perti sint. Gistil toliko takowé prawé býti / qui de his scribunt
rebus, quibus ipsi interfuerunt, Theopompus. Poněwadž mně
tak mnoho štěstij nedalo experiency, když gšem se w tom Slaw-
ném Králowstwij nerodil / ale z gineho genu uicinitate sanguine
& lingua nápodobného, do něho gšem se přibral / zdálo mi se za
dobré / wedle swedectwíj a wklázaníj giných Hystorykúw gistých
Králowstwíj tohoto, a z giných pamyti starých / sebrati krátce o
začátku Králowstwíj toho / o Knížatech a Králích / yak krejš dlan-
ho a yak štiasně Panowali / yak dáwid Wítra Swatá začátek
wzala / yak rozšířena / yacy Pastýři / a yakeho žiwota byli / až do
štiasněho Králowáníj Wasi Cysářské milosti. Wkazuje se
tolikéž krátce wedle Neoterykúw Wogna / kteráž se začala w
Králowstwíj Dherškém / za štiasněho Panováníj W. C. M.
a potom o starozitnosti w gednomkáždem Stawu Rodúw a
Erbúw / o dáwnosti Měst / kdy a od koho které založeno / yak ý-
mi milostmi a swobodami opatřeno / yak se Obywatele Kníža-
tům a Králům zasluhowali / yak pro dobré skutky obdařeni, a

O začátku Erbu Lwa.

O začátku Erbu Lwa Slavného Království Českého.

Ndyž se nejdříve osazovati počalo to Království / první Pán té Královiny Čech / vjíval Orla Černého na svých Korouhvech za Znamení Kytjěské / tak jak předkové jeho Knížata Charvátska od mnohých časův téhož w vjívání byli / jakéhož Znamení y Lech Bratr jeho vjíval : Ale když se s Bratrem rozlaucil / w straně Wýchodní Město první osazujíc / mezy velikými lesy / gezerý a bahny / spatřiv tu množství hnízd Orličích / a na nich Orly bílé / proměnil z té příčiny barvu Erbu svého / a vjíval Orla Bílého w červeném poli / tak

jak

1.
O pogitij a počátku Slawá-
tuow / od kterýchž Czechové y Poláci
swúg začátek magú.

Kapitola První.

Slávi historikové aneb Krony-
káři pokladají / že Czechové / Lidé we-
licy a Slawny / od Slawákúw possli / kteří za
Dunagem bydleli / na západ Slunce / s Czechem
neyprwónějšým Pánem a Knížetem swým / nad
Kžekau Albis, aneb (yaki se Jazykem Českým
gmenuge) Labe / gsau přišli / a tu kde se Whita-
wa s Labem spoguge při wrchu řečeném Žej-
se osázowat počali. Apotom Město weliké
nad Kžekau Whltawau založili / kdež před tím
někdy bylo Město řečené Callurgis. Tomu Městu potom gméno dali Praha
a tu Stolicu Knížatúw swým postavili / yaki se potom niže při wypisowa-
ní Měst obšyrnějši oznámí.

A toho že začátek swúg od Slawákúw magú / důwody dostatečnými a gi-
šými gsau potwrdili. Ten weliký Národ Slawanský / od kteréhož Cze-
chowé gsau possli / Procopius Caesariensis píšýc / zvláště o Wálce Gottské
připomíná w swých Knížách / prwóních y w třetých / totiž ež Blondus Forolivi-
ensis qui ante Centum annos ab inclinatione Romani Imperij, Areadij &
Honorij Cysarúw žiwoty sepsal / kteříž žiwí byli in quarto saeculo, když se psá-
lo Léta 400. Post in carnationem Domini, zmjnkú oních činí. Iornandes
Alanus týmž spůsobem gméno týchž Slawákúw připomíná / w tato slowa :
Olim quidem tempore supra memoratorum scriptorum, Slawi siue Slawini
ab Istro siue Danubio in Septentrione habitarunt, indeque transmissi eo flu-
mine, Mysiam, Pannoniam, Macedoniam, Traciam, Istriam, diuexarunt,
inter Drauum & Savaum flumina, & in Illirico confederunt, atque Regionis
nomen dederunt, Romanumque Imperium prorsus debilitarunt. A tu rozu-
měti gest / yacý gsau to Lidé byli / a Starožitný Slawáci / Otcové Českého a
Polského Národu.

S týmž Iornandem se srownáwá / Dívus Gregorius primus hulus nomi-
nis, Pontifex Maximus, in ordine Romanorum Pontificum, Papa, 66. qui
vixit Anno Christi incarnationis 990. Od těch tehdy tak mocných a Vdatných
Lidí / odděliwše se Czech a Lech bratří wlastní / opustiwše ty Kraginy w
níchž bydleli s Předky swými / a gichž statečnostj swau gsau dobyli / nebo těch
časú téměř půl Europe a díj Asie opanowali. Ti pak Slawáci / kteříž Dal-
macij, Illirij, Carpatum, a Hory Vhersté drží / a tím gménem se gménugú /
negsaw totiž oni sami / a letěž gim welicý a slawnj Narodové od nich possli /
yakožto / Bulgarové / Kácové / Sebi / Bosniáci / Korintanové / Charwati /

awan
Latin
cha fi
allo
rtu ad
pia ac
n fide
ustif
ur ab
fit iste
entus
orum
is no
nobis
testis
lecim
stros
m II.
a. le
arko
olicy
ebyla
Mo
kěz y
nám
aBoj
yaki
ech a
zari
zenj
ernj
wec
sobě
tje/
po
le
hym
kz o
nu/
wé/
ora
by
nost

tečnost mnohých řečí a psaní/ toliko se potřebnějšímými věcmi zaneprázdňo-
wati budeme.

O Panování Čecha a Lecha Bratří vlastních.

Kapitola V.

Cech a Lech Bratří/ widauce veliké rozmnože-
ní Várodu svého/ poslali gisté Špehyře
východním Kráginám/ spatřiti sobě niško spůsobné / k
vojazení prostranějšy/ jakoby na takové Monarchy nás
leželo: a když jim dali gistav správu/ co se tu v těch Krá-
gích dalo/ řacy tu lidé bydleli/ přes Dunag y přes Drávu
Kjelu se přeplavili/ a k Moravě přišli/ (yaki o tom Dau-
brautis píše) až k horějšy Pannonij genj Rakuffané slugj/ kteří o Mora-
wany w Sausedšwaj byli. A když do Morawy přišli/ tu giti lid tohož Vá-
rodu Slawanského bydlel/ kteříž byli djal Sasté Země obřahli/ a tu se zasto-
wili.

Markomané aneb Morawané ohlédawše a poznawše přátely své/ sprá-
wu od nich magje o tom čehoby potřebowali / ukázali jim Kráginu od sebe
medalekan / kteraž Němcy Bohem nazwali/ w níž sami před tím bydleli/ kře-

přednějšyho vyhledati gegyby za Knjze vyhlášyli/sami pokogné se stáse-
li/magye mezy sebou pokog ze wšech stran/lásku a swornosti milugyce.
Trwalo to mezy nimi w swornosti a weliké přizni / (yakož mluwil Chylon
Lacedemonský Mudřec: Necibityrannis oriri potest, ubi ex Arbitrio pri-
scarum legum omnia geruntur.) za některý čas. Ale Fortuna přewrácená/
dlauho takowé swornosti Czechům nepřála/ změnila gim tu swornost w ne-
řád / počali wstřkati chudšy ch mojnějšy/geden druhému se protiwil/ a tak
čim delegy tim hůře býti počínalo. W tom sebrawše se Musy statečný/
přemegšleli/ kterakby z takowé roztržitosti zase k prwnějšymu řádu a poko-
gi přigyti mohlo / tak yak gsau toho požjwali za Panowány Čecha Knj-
žete sweho.

O Kroku woleném Knížeti Českém.

Kapitola VII.

Dyž se nepodařilo Czechům takowé swýwolné Inter-
Regnum, přemegšleli o tom kterakby mohli přigyti k prwnějšy-
šy mu pokogi/yakýž gsau měli za Čecha / a tak s gewše se w bro-
madu/obhlj dali mezy sebou Musy welmi statečného/a k tomu mi-
lownjka sprawedlnosti / kterýž wšeliyak wctiwě žiw byl / ke wšsem se dobře
chowal

tu a vůle geho nenaplnila Libusse/ ale jako spravedliwá Panna to co Po-
 nmu náleželo / přisoudila : Z welkého hněwu nemoha w sobě zatagiti
 zlosti své / obrátiv se k své straně / která s nim proti tomu chudššymu slá-
 la/ řekl : Dlauholi budeme trpěti nad sebou tu Wrchnost ženškau mogj Bra-
 třij milj : Dlauholi nám Mužum a lidem Kyrčským žena rozkazowati
 bude : A zdalij z toho yakau Sláwu aneb vjitek máme/ se nad námi Dēwe-

čka panuge/ a nám rozkazuge : Wždycky Mužowénad Mužij/ tak jakj gest
 toho wššudy obyčeg/ panowati magj. Dēwečty pak nechť se tím/ co k ge-
 gich powinnosti náležij/ a k čemu powolány gsau zanepráždniugj. Tako-
 wá slowa geho Libusse wššewššy/ gsaučy práwt wmyslu zmušleho a we-
 wšem sláleho / takto odpowédela : Co koliwěc tuto mluwššy/ já tím čim
 gsem/ a yakau gsem se narodila/ to dobře do sebe znám : Tebo to zgewné a
 patrné wěcy gsau/ a tagiti se nemohu/ že gsem Dēwečka : Ale wššak na kterau
 ty koliwěc stranu táhneš/ a s přátely swými s kterými gsy se spuntowal smé-
 čugeš/ mne na to niyakj nenawedeš / abych já od spravedlnosti vchýliti se
 mēla. A protož ty zanechagjce proti mně wššeliyakjch. zášštj / Přiwdu
 gestli že yakau odtmne mās / y hneďty zgewným a prawdiwým průwodem
 gi prokaž. Z této řeči Libuššny mnohém wěššy hněw tohoto Lašom-
 ce trápiti gest jal/ s kterýmiž on od Saudu gegjho odcházeg / gij y pohrúž-
 ty Libuššy činti počal. Panna dobře wmyslu geho k yakémuby koney se
 wytahowati chtěł porozuměwššy / bez prodlewánj na Zamek swúg Libin/
 kterjž nad Rjčkau Wltawau od swého gntěna wystawěti dala / Pdež

dy tomu Knížetství vžitel přivedl/wšak y to k dosti dobremu býti může. A tak hned ten oděw Sedlský s sebe swlečse/to wšedko co mu Libusse posla-
la/ na sebe wložil. A wšedse ochotně na Kůň vprjmo k Zámku Wylsebra-
du pospíšyl: tu odewšech za Pána přiwitán a wesele přigat gest. Libusse

wzawšy sobě Přemysla za Maniela/ toho bránila/ aby gi vládařství a
správa Země z rukau odniata nebyla/ wmylawagije se tijn'/ že toho rozu-
mem swým dosáhla / a kdyby to učiniti měla/ žeby bylo k veliké škodě a k
zlehčení Knížetství Českému/ protož dopustiti toho nechěla/ a tau přjči-
nau do kůd žiwa byla/ wjice Přemysl nic neměl/ toliko wytul Knížetcy : nebo
ona sama wšedko do Smrti řjdila a sprawowola.

Potom Libusse Město veliké a hlavnj založila / a tomu gměno Praha
dāti poručila/ jakž se o tom obšyrněgū při spisowánj Měst čjsti bude. Za-
nechawšy Přemyslowi tři Synůw/ s tímto Swětem se rozdělila/ a na Zám-
ku swém Libjně pochowána gest. Dwa Synowé gegi w krátkém času po
nj zemčeli. Třetj gměnem Třezamysl Syn zůstal/ a po Smrti Přemyslowé
za Pána wolen/ jakož o tom teď níže wslisšyme.

O nepokogi a roztržitosti w Čechách po Smrti Libusse.

Kapitola X.

nij (tak jakž dotčeno) bezewšeho Orduňku táhnau / hned se s swými proti
 nim přiborowila / a wwedšy w naležitý Orduňk čtyry hauffy swé: w prv-
 nym hauffu Miladu / w druhém Zodeku / w třetím Swatáwu / a w čtv-
 rtem Radeku / za hejtmanky natjždila. A tak wwpadise z Šaměu proti ne-
 přátelům swým / w pácém hauffu se sama Wlasta postavila / a mage swé
 hauffy dobře špravené / na nepřátely zmušile a hrdinsty vdečila. Když pak
 s nimi tak bitwu swedla / tu se spočátku něco malo Mužům dačiti počalo /
 ale gšauc ze wšech stran obkljčenj / na hlavu gšau poražení a zmordowaní
 byli. Zaguste weliké hrdinstwáj tehdaž gšau Ženy w té bitwe provedly a
 prokázaly. Nebo y sama Wlasta Sedm přednjch Mužůw swau wlastnj
 rukau zabila / a tudž teprwa welikau bázeň / a hrozný strach Mužům vči-
 nila / tak že gšau onj wjice o počog nešli o Wálku gednati y Daň gi dati my-
 sliti.

W tom pak Wlasta wybrawšy sobě na gedné Šúce / proti Wyššegradu
 nad Wltawau Ricketau ležjícím k Perwonosti přjhodný plac / ten sobě opano-
 wala / a w něm se wysokými Waly / hlubokými Přjstopy / a mocným Plo-
 ty zassancowala: Tak že gšauc před nepřátely bezpečná / odtud swym Pan-
 nanra Ženám znáti dala / aby se k ní w to místo šgely a před osobau gegi po-
 stawily. W čemž kdž se poslušně zachowali / tu gšau sobě naté Šúce pem-
 ný Šámetk postawily / a gemu gméno Dětčj šrad daly. Nebo kdžby byla
 Wlasta swým gménem Šámetk gmenowati dala / bylaby wšsem swym w
 welikau neljbošti wpadla / ale tím gménem tomu wšsemu gest se vyhnu.a.

Býlo okolo toho Šámetku mnoho pušých Dětín / aco se gich wofštych
 nacházelo / to wšse sami Sedlácy šplundrowali / aby odtud Wlasta swé-
 ho požiwení njeti nemohla. Což Wlasta widauc že gest Šámetk bez žiwno-
 sti / a obawajjce se w potrawách negákeho nedostatku / před časem

ECCE OMNIA
NOVA IN BOEMIA.

O Borziwogowi Synu Hosti-
witowu / prwným Knížeti Křesťanském
w Czechách.

Druhé Knihy :

Kapitola I.

N Veliké poctivosti, Sláwě, a Rozslyšení Pan-
stwi Otce swého / Borziwog Syn Hostiwitůw / po Smrti
Otcě swého / od wšech Poddaných za Pána přigat.
A wšak ge w študu Pohanském nedlanho spravowal.
nebo w něm dobrý počátek začal : A to tímto způsobem :
Sedauce na Morawu k Králi Swatoplukowi / zpě-
čin

**O Spitchněwomi Synu Bo-
řiwogowu / kterémuz Otec za života swého
Knížetstwý postaupil.
Kapitola III,**

Dávage se Bořiwog nových něyalych těžkostij /
a aby mu podruhe Cechowé nepřekáželi w Náboženstwý
geho : Nebo netoliko mezy sebou reptali / ale giž y zgewně
mluwili / tím patrně znáti dáwagýc / že wýry Křestianske
održeti nechťegý / nybrž při swé staré trwati minij : Tak y
Pána takowého kterýžby toliko s Kněžými při Kostele se
obýral a počeš gegich zanedbáwal / trpěti že nemohau.
O tom ewšsem wěda Bořiwog / vmynil to zdobře wůle pustiti / nezliby to
potom snad : otratiti a oto přigjeti musyl.
Protož rozkázal wšechněch předněgšých osob před sebe na Zámek Wyšse-
hrad powolati : A tu se gim z té Wrchnosti na kterauž gey byli dosadili wy-
mlauwal / gi z'ěbe sloiwo na Spitchněwa Syna swého starššyho přewedl / a
tu genu wšechu Wrchnosti spolu y s Zámekem Wyšsehradem postaupil.

be Wtchnost Cysarstau/ nedlauho potom od Elektorůw Králem Římským
 byl wolen/ a wyhlássen Rudolff Syn geho Král Vherstý a Czeský/ zatim
 y Cysarem gmenowan na týmž Sněmě w Rjezně.

Ziw byl ten Cysar Swatý let Cetyrydceti a devět. Měsíce dwa/ dni dwa/
 hodiny tři: Na Cysarsté Stolicy panowal Dwanácte let/ Kralowal w Cje
 chách s Otcem Ferdynandem od wolení swého let 27. sám po smrti Otce
 swého Swatě paměti Ferdynanda Cysare let 8. w Vhřich let Trinácte. V
 mřel dne 6. Vnora/ Tělo geho dowezeno do Lince/ z Lince potom do Pra-
 hy/ a w Klásteře Swatého Jakuba postawené bylo / nebo nebyli wšedny
 potreby k pochowaní tak slawného Těla přihotowené. O správách to-
 ho Cysare na rozličných místech čísti budeteš w Stawu Panstém/
 Krytstém y Měststém/ yakož y o giných wedlé zaslauzenj
 a hodnosti gednoho každého.

(:) X (:))

Rudolff druhý wolený Cysar Římský/ Vherstý a Czeský/ z. Král.

Kapitola III.

Práwě kněz Dytmarus Dobe-
ben býti měl / Wogtých Syn Slat-
wniKa hraběte Libického a Matky Czechslawy /
negsa gestě dokonalyu kněžem / ze Wlachy
včeny / do Czech přišel / a přigaw řád kněžský / za
Dytmara s jinými / obětj činil. Po wykonání
gich / wšech Duchownj osoby půwodem kn-
žete Boleslaw / na myšle Dytmarowem geho za
Biskupa wolili. Warowal se Auřadu takow-
ho Wogtých spilnosti / ale prozbám wšech odo-
lati nemoha / Biskupstwj byl přinucen / Léta

969. Dewatenáctého dne Měsíce Dnora. R poslán gest s počtíwosti wel-
kau k Cysari Ottonowi / od kteréhož přigaw Regalia, totižto Prsten a Ber-
lu / dne 11. Měsíce Czerwna při přítomnosti Albrechta Magdeburgského
Arcybiskupa / a od Wigiliusa Mohutského Arcybiskupa gest posvěcen. Na-
wracugjce se pak / Edyž na bilau horu přigel / zsedl s Koně / a zuw oby-
šwé bosými nohami / pokládage se nehodným býti Auřadu toho spláćem /
wšfel do Kostela S^o Wjta / a od kněžj prowázen.

Po wykonání obyčejných Ceremonij / knjze Boleslaw powolaw Bi-
skupa a Abbat yssy Marygi Sestru swau / dal jim moc aby Kosteli swé spra-
wowali / yakby rozumeli k neywětšymu rozmnožení cti Božské: čehož jim
y listy potwrdil.

Měl hned Biskup Swatý Wogtých při počátku s Oweemi swými wo-
likau nesnázy, je se Křestiane sprav a obyčejnů nekřestianských předrželi /
ano y některj křtu se odpowj dali / yakž háget přjše / a toho přjcinu klade.

Ale knjze Boleslaw pilen byl aby pánu Bohu slawil: Procož Roku 970.
geda k Boleslawi / tu kdej wezauce Tělo S^o Wáclawa edpočjwali / Pa-

pamatce geho Kostel dal wy-
dwyhnauti. Přjcinu pro
kterau to věnil Boleslaw / wy-
prawuge háget w listu 86. w
Tředeli pak prawj den Měsíce
Kjžgna Wogtých Biskup gest
poswétil.

J Druhého Roku / to gest 971. opte Kostel Boleslaw knjze Czešle ku

pamatce S^o Matige poručil
stawěti: neš na tom myšle ge-
daucymu na Low ukázala se
Sjelma w postawě ukrutného
Nedwida / genj měla obydlj
swé na hrobnych tšch kdej byli
Ctirada Pamy s Wlastau por-
razyli. Očeniž háget w Lis-
tu 87. obšjrněgij.

Weliká rehdaj nepřjžen bý-
la mezy Křestiany a Pohany
genj se obořili proti knjzeti /
wšfel

těmž Létu wyprawuge) byt geho byl na hrade při Měste řečeném Libice /
tu kdež se potok Tydlina s Labi Ržekau spoleuge / a rozťahowalo se hrab-
stwj geho az k potoku Sutina / a k hradu wyslawenému na šure řečené Ose-
ka / z strany Polednj / az do půl Lesa za Cheynowem / Daudleby a Netolice
mi / z strany Weychodnj az do Litomyšle a do potoka Switawy / z strany
Půlnočnj az do Kladska / a do potoka řečené Tysa : A ten vjřwal za Rytje-
ské Znameni Ráži Břlau na Czerweném Sřitju / od kteréhožto Erbu y křeh-
to časůw potomcy geho se newzdalugj / yakž o nich nřjegj dorčeno bude.

Wogticha Syna Hrabete

Slawnjka Biskupa Prajskeho / y Ar-
cybiskupa (wedle Kronyk Polskych) Snt-
ninského / Cathalogus Georgij Bar. Ponti à
Braitenberk, S.R.E. Prot. Metrop. Pragae.
Prax: Olom. Canon. Comitis Palatini, tak-
to připomjna :

Anno 969. Adalbertus alias Vaitichius
Patre Slavoniko Libicensi Comite. Matre
Strzezyflava, ort, è studijs veniens, & non
dū ex integro Præsbyter, cum alijs tanquam

Ovis deferta, Pastoris obitum piè lamentans, continuò, nolens, volens,
& cum lachrymis (quippe qui erat tanquā lucerna ardens, animo & omni
conversazione) magno Collegij Sacerdotum assensu, in Episcopum, à
Boleslao pio, populo id ipsum semper urgente, quod is esset, quo pravio
ad Cœlum, contenderent, declaratus, Veronam ad Ottonem Casarem
Regalia petiturus concessit, inde à Villigiso Archiepiscopo conse-
cratus. O tom Swatém Wogtichowi napsáno obřřněgř w Poslaw-
pnořti Biskupůw Prajskych. Ozdoben Korunau Mučedlnjckswj w Pru-
sych / Léta Páně 979. od kterýchžto Prussanůw tehdaž gestě w Pohanstwu
zůřřawagjcych / wykupil Tělo geho Léta 996. Boleslaw prvni Kral Pol-
ský / gmenowaný Chrabry / yakoby řekl terribilis, neboljžto hrozny.

A Bratrj toho Swatého Biskupa / a Synowé
Slawnjka Hrabete / pomordowani byli pro Swatau Wjřtu
Křestianskau od Czechůw Pohanůw / w Hrabstwj swém / totjžto w Libicy-
Zialosti welikau gsa strápený Slawnj Hrabě / pro zmordowani Synůw
swych umřel / a tu w Libicy w Kostele Panny Marye pochowan / z gehožto
Hrobu / potom za mnohá Léta / na den Swatého Wogticha / libá wjnt wy-
cházela. Hágel w Listu 91.

O Boreyowi Synu tehož Slawnjka Kronykly
Polské takto zněgř : Borey nemoha delegi snesti rauhání Po-
hanůw tich / proti Panu Bohu a Wjře Swatě / wyprawil se do Kragin Pol-
skych za Bratrem swym Wogtichem / kdež od Krale Boleslawa Chrabry s
welikau wděcnosti přigat / a hognym byl Zbožjm obdarowan / od kteréhož
poslli s welikym rozmnoženjm ti / kteřj slugi od gměna geho a Erbu Por-
gowé. O čemž nřjegj / a Matěg Michouicnsis dowozuge to^o tãmto slowy.
Boharmi

O Erbu a Rodu Pannow a Grabat Sslikow z Basannu a z Lokte.

Kapitola XX.

Cetv Dáně 1415. Kureus, ten kterýž wy
pisuge ex occasione vpálenj Místra Jana z Husynce / o
Pamu Kassparowi Sslikowi / genj byl Kancelřem těj Ck
sacūw / činj zmjntu takowau / fol. 120.

Scribitur autem Virum Generosum, virtute pra-
stantem Casparum Slykium, qui fuit Cancellarius trium
Imperatorum, & negotijs illis nomine sui Caesaris intererat, assurrexille,
cum decretum in Husum & Hieronymum Apostolos depravatę fidei,
pronunciaretur, & testatū esse, non assentiri se perfidie Sacerdotum. &c.

Dan Ssteffan Sslik Grabě z Basannu a z
Lokte, statečnē proti Turkům bogugjč, zabynul w bitwě pēi Ludwylowj
Krali Vherstēm / yat z o něm Lupac takto mluwj :

Anno Domini 1487. Stephanus Sslik Comes, nascitur hora 3. po-
meridiana, qui cum Anno Christi 1516. autor fuisset colendę (de rita &
cultu

V. seu coronam, vel tertiam Rosarij partem deuotè recitauerint, quibz uel pectino tempore antequam cubent conscientiam suam diligenter examinauerint, quoties id egerint, toties unum annum. Præterea ipsis hospitalia pauperum, et alia pia loca ut infirmis & alijs egenis personis inibi existentibus auxilio sint uisitantibus, toties quoties id egerint centum dies. Qui uero ex eis unam missam pro anima unius de eodem numero defuncti quandocunq; & in quauis Ecclesia celebrari fecerint, tres annos, qui autè pro alicuius ex eorū numero regredi salute ter orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam recitauerint, singulis vicibus, quibus id fecerint, centum dies, qui uero ex eis alicuius defuncti de eorum numero existentis cada uer, dum ad sepulturam Ecclesiasticam defertur, associauerint, aut sepelierint, uel sepelientibus auxiliati fuerint, toties quoties id egerint, Centum dies, de iniunctis eis seu quomodo libet debitis pænitentijs misericorditer in D. relaxamus, Contrarijs non obstantibus quibuscunq;. Data Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die primo Decembris. M. D. LXXVIII. Pontificatus nostri Anno Septimo. Cz. Goloricius.

Kauřim Město od něhož Krag slově Kauřimskň / založenjm prwněgšy nežli Praha se nachází, nebo založeno gest od Lecha w Lětu 653.

Maget Kronykář Českň o založení Města tohoto wyprawuge slowy takowými. Lech Krjše mladšy Bratr Čechu magyc welikau Cieleď pod swau správau wsmjnil se osaditi na Wýchod Slunce, a ty wšsedy Kraginy Bratru swě* starššy* postúpiti / giž magyc wědomost strz špehy o Kraginach giných. Wza w tedy odpustěnj od Čechu, y od wšsedch Přátel swych / Přátelšty se fewšsemi rozšehna w tã se obrátit / kterýchž ač nerãdi pustili, wšak pro ge* dobré museli z tomu powoliti, žada wšse hoaby daleko od nich neodchazel /

stalo w Cíském Brodě, a kterák gest od Pražanůw velmi rychle dobyt / a kterák Měšťtiane w něm hanebně byli zmordowani, a některj w Sudech spáleni / nemalo se takowé Nowiny vlekli: Po dlouhem rokovánj z ged nosworné mysli wyprawili Pesty své s plnau meczj P Pražanům, a gini se dobrovolně poddali, pravjce se chtějí tak wěćiti jakkoli oni na ten čas wěći / y na porōné časy wěćiti budú: což sl. sšice Praž: neměšťtali od Brodu oderhnúti, a bez mnohých odtaħůk nji se obrátili / a na znamení pokoge a smjřtenj, poručili tu w Měště wyborný Klastter Swatého Martina wybrati a wypáliti, kdež také pochyciwšse Pet Kneží / hned ge ti sami Bogownicy za hořegšj Bránu s wělkým křikem wedli, a wzawšse gedo smolných Sudůw slnau dšj zapali, a tam ge spálili.

Léta Páně 1431. w Pondělj před Swatým Wjtem / nedaľeťo od Města Kautšma, spadl wělký Oblak Desskowý, z kteréhož wělké rozwodnění přišlo, Woda v tēhož Města Domy a Stodoľy z gruntu wywrátila, Lidj y hōwada ztopila, na Obilj nenabytati škodu učinila / z tēhož y drahota byla.

Má Město to Jarmarky dwa / geden w Pondělj po Nowém Létě / Druhý w Pondělj práwnj po Narození Pány Marye, Trhy každý Týden.

Ziatec Město od něhož Krag slo
wé Ziateckj kterého času, a od koho by založe-
ne bylo / wyprawuge Hystoryk Czešky Hagek dů-
wodně tčimto slowy.

Město Chrudim / od něhož Krag
 slove Chrudimskij / kteréhož času aneb od
 toho založeno bylo / toho w Kronykách
 nenacházým.

Léta Bane 1055. pakž o tom Higel wy-
 prawiuge / Knyže Břetislav roznemohl se těžce w Chrudimi / a tu
 y umřel. Odtud Tělo jeho wzejeno do Prahy / a w Koste
 Swatého Wita pochowano.

Léta Bane 1075. Město Chrudim Ohněm
 domácíym wšsecko z gruntu wyhořelo / tak že ani gedno Dívko neb žlawně
 wewšem Místě nezůstalo / gednom Kamenij azřiceniný.

Osmého dne Měsíce Čerwna / w Létu Bo-
 žijm 1091. wedlé rozkázanij Wratislawa Krále Cieského / w Chrudima
 položilo se Wogenský Sestnaete Tisíc Cechůw / w tom na ně při-
 padl ukrutný Mŕ / tak že gich umřelo w Čtrnácti dnech půl druhého Tisíc-
 ce / pročej se Král Wratislav do Prahy nawrátíl / a Lid se rozessel / a kdožto-
 li tu nevmřel / ginde genu těch časůw nic nebylo. Král telikéz Vhastý
 slisse co se děje w Czechách / lid rozpustil.

Léta Bane 1421. w prwnij Bondielij w Bo-
 ské znamenawše Messiané Chrudimské / co Žilka provozuge w Kralow-
 ský Cest / m s Taborý / chtěje také aby w tom begowanij nebyli poslednij /
 wytahli Wogenský na Sfarleg / a tu se radili co magij čincei / y žw dšili sobě
 za šeytmana Jana kterýž slaul Prostawlas / a ten málo před tim byl w Bea-
 dec nad Labi Břicem / a on pogawge táhl s nimi k Klášteru S^o Teruba

Registum.

Brod Německý	213.
Benešov	213.
Benešov v Kaplice	214.
Březnice	214.
Bor	214.
Budějovice	214.
Bílina	214.
Býdov	215.
Blatná	215.
Benátek	215.

Giná Města wedlé Alfabetum pozná-
menana nalezněto.

Dokonáno w Slawném Sta-
rém Měste Březkém/w Impressi Dédice Ja-
na Ssumana/ w Pátek po Památce Rozeslány Swatých
Apostolůw/giná 19. dne Julij, Léta od Naro-
zení Syna Božího/Třetceho Sestis-
tého Druheho.